

GAZETA LWOWSKA.

W Sobotę

N^{ro}. 148.

14. Września 1816.

Wiadomości krajowe.

Ze Lwowa. — Na utworzony w Wiedniu nowy fundusz dla C. K. Inwalidów Austriackich, ofiarował W. Franciszek Mikołajewski. Justycyeryusz w Krakowcu, trzy Obligacje rządowe wynoszące ogółem 40 Zr. z 4/8 Kr.

Z Wiednia d. 1. Września. — N. Psn. raczył najwyższym gabinetowym listem swoim z 12. Lipca 1816 w dowód szczególnego najwyższego ukontentowania swojego z dotychczasowych usług Wice-Prezesa Rządu krajowego Czeskiego kawalera Schüllera, mianować onegoż rzeczywistym Radcą Stanu i Konferencyi.

Wiadomości zagraniczne.

Brazylia.

Wychodząca w Bahii gazeta: „Idade d'Ouro do Brazil.“ (złoty wiek Brazylji) którą dostali w Bremie od numeru 1go do 41go (od 2. Stycznia do 21. Maia 1816) jest bardzo uboga w wiadomości z Ameryki południowej. Nie ma w niej ani słowa o niepokoiach w osadach Hiszpańskich; i rzadko tylko przytrafiają się doniesienia z Brazylji. Pod dniem 27. Lutego opisuje rzeczona gazeta uroczystości obchodzone w Bahii na cześć wnieśienia Brazylji na Królestwo, a pod dniem 14. Maia donosi, że Rada miejska w St. Amaro da Purificação otworzyła składkę, na załatwienie kosztów budowy kamiennego mostu nad rzeką Sergimerim; tudzież, że rozporządzeniem Xięcia Rejenta wydanem w miesiącu Lutym, ustanowiono w Bahii filjalny bank centralnego banku w Rio de Janeiro iako też i bank eskontowy. Wiadomości Europejskich bardzo mało w tej gazecie, a i te które zawiera, tyczą się po największj części Francyi, i wyjęte są z gazet Francuzkich. Każdy numer gazety zawiera potem zazwyczaj cenę kursu, doniesienie o przybyłych i odeszłych okrętach, wreszcie niektóre inne miejskie doniesienia między którymi najliczniejsze są o niewolnikach, których wyprowadzają na sprzedaż.

Hiszpania.

Wiadomości z Madrytu pod d. 8. Sierpnia zawarte w dzienniku rozpraw (Journal des debats) twierdzą że Generał Abadia, mający w Andaluzyi dozór nad wojskami wysłanymi na okiężty do osad, zrzucony został z tego stopnia, i do Walencyi wygnany, gdzie ma zostawać pod dozorem Generała Kapitana Elio. Posłano także na wygnanie byłego Ministra Stanu Lardizayala do Walladolidy, i oddano go pod dozór Generała Kapitana Eguia. Wygnani do Afrykańskich twierdz Liberaliści, mieli otrzymać inne przeznaczenie, to jest, przenieść ich mieli iak mówią, na bezludną wyspę Cabrera pod Mallorką.

Wielka Brytania.

Zdać się, że znakomici i majątni Anglicy nie tracą wcale chęci podróżowania. Dnia 10go Sierpnia z rana popłynęło około 200 osob szczęśliwymi okrętami z Doveru do Calais, gdzie zbudowano trzy nowe okręty dobrze urządzone, dla zaradzenia naciskowi tak wielu obcych; okręty te, na których popłynęły do Calais wspomnionetwyżey osoby, krążą nieustannie tu i owdzie, i mają zwyczajnie około 100 osob na pokładzie.

Według najnowszych gazet Londyńskich z dnia 16. Sierpnia wybuchły były między popółstwem w Prestanie i w okolicy (w Lancashire) niepokojące poruszenia, które iednak za nadejściem wojska uspokoiły się.

W powiecie Staffordshire znajduie się według nayszczliwszego dochodzenia od domu do domu, 822 osob, bez żadnego wcale zarobku, 483 osob które tylko po iednemu, a 820 co tylko po 2 zyliangi na tydzień zarabiają.

Można rachować w ogólności, że połowa mieszkańców w tych okolicach gdzie najwięcej żyją z kopalni węglów i żelaza, nie mają teraz chleba, i wymagają pomocy od współobywatelów i od Rządu.

W skutku rozkazu Gabinetowego zabroniono na 6 miesięcy wywóz prochu, salitry broni,

i amunicyi, a to, rachując od dnia 13. Sierpnia.

Lord-Major Londyński wyznaczył dzień 21. Sierpnia dla zgromadzenia Rady gminny (City) w celu naradzenia się nad adresem do Xięcia Rejenta, względem terażniejszego Stanu Narodu.

Pospolstwo w Nottinghamie zapomniało się tak dalece podczas sprawy przeciwko burzycielom machia (Luddytom) że wielu członków najwyższego Sądu, a między innymi Prezesa Sądu IP. Grahama, męża najgodniejszego, grubo skrzywdziło. Powiadają że za ten postępek nałożono na Hrabstwo karę pieniężną 5000 funt. szterlingów.

Francya.

Dnia 10. Sierpnia dozwolił Król wszystkim dawniejszym Officerom od Gwardyi pułku Szwajcarskiego, którzy, d. 10. Sierpnia 1792 do tego pułku należeli, aby posuniali byli o jeden stopień wyżej prócz innych wyszczególnień i korzyści, a to, w dowód swojej wdzięczności za wiałość i dobrego ducha z którymi okazali się w owym fatalnym roku.

Król wyznaczył 60,000 frankow na wsparcie zniszczonych od gradobicia gain Departementu Meurtheskiego.

Minister wojny nakazał wszystkim wojskowym dywizjom iak najuroczystsie obchodzić imienin N. Króla.

Z rozkazu Ministra wojny, obchodzone być mają uroczyste imieniny Królewskie dnia 25. Sierpnia we wszystkich dywizjach wojskowych; dane będą trzysaltwy działowe, a między wojska wszelkiego rodzaju broni rozdadać nad, porządkowe racye żywności i gorzałki.

Lord Wellington przybył do Paryża d. 20. Sierpnia po południu, i zalechał do swojego mieszkania na ulicy Champs-Elysees.

Xięże Wellington zamyśla na początku Września powrócić do głównego stanowiska swojego w Cambrai.

Spodziewano się w Paryżu przybycia Xięcia Cambridge brata Xięcia Rejenta Angielskiego.

Paryżkie gazety zapewniają, że polytechnicza szkoła otworzona będzie znowu w krótko i oddana szczególniejszy opiece Xięcia d'Angouleme.

Drugi sąd wojenny pierwszej Dywizji wojskowej skazał dnia 20. Sierpnia byłego Jenerała Lallemanda starszego zaocznie na śmierć, uznawszy go winnym: 1) Zdrady, bun-

tu, i zamachu zbroyną ręką przeciwko Rządowi, a to ponieważ mianowany od Króla Dowódcą Departementu Aisneskiego przyczynił się do wystania wojska przeciwko Paryżowi w celu zniszczenia prawego Rządu; 2) ponieważ usiłował osłabić wierność wojsk w la Fere stojących, i zdobyć skład artylleryi w tém mieście złożony. Następnie miano podobnie zacząć przystąpić do wydania wyroku przeciwko Dominikowi Lallemandowi młodszemu.

W Dijon stawiono teraz osobiście przed Sądem, Jenerała Vaux, tudzież HPP. Hernoux, Lejeas i Royer. Oskarżeni są o zdradę główną. Kilku współwinowajców uciekło.

Czytamy w gazecie Sztrasburgskioy z d. 22. Sierpnia iak następuje: „Zyskawszy Jenerał Debelle od Króla Jegomości, darowanie kary śmierci, miał to szczęście odwiedzonem być w więzieniu przez Xięcia d'Angouleme. Jego Król. Mość rozkazał wyliczyć mu 800 franków, gdyż ten Jenerał nie mający majątku, potrzebował pieniędzy. Prócz tego wyznaczył mu Xięże roczną pensyę 1200 franków z swojego skarbu. Tak wielsz czynią Xiężeta dla tych, którzy byli ich nieprzyjaciółmi. — Przebaczać i dobrze czynić, jest charakterem Burbonów.“

Taż sama gazeta donosi z Kolmaru dnia 20. Sierpnia: „Donoszą z Mecu że ów tak okrzyczany Szymon de Brieg wydany został od Prusaków Władzom Francuzkim; rozpoczęto przeciw niemu równie iako i przeciwko Jenerałowi Guillaume, i współwinowajcom, sprawę kryminalną. Obadwa byli herztami spisku sprzysiężonych podczas drugiego oblężenia miasta, nie myśląc o niczem, iak tylko zamordowaniu i zrabowaniu najuczciwszych i najbogatszych mieszczan, których zabójcy owi iako rojalistów uważali. Zniweczone roztropnością Jenerała Miollis zamachy onychże, były przedmiotem sądowych śledzeń, których przez ucieczkę uysć chcieli. Sprawa ich wytoczy się d. 26go przed Sądem najwyższym. Wydanie Szymona Briega świadczy nie tylko o dobrem porozumieniu się Francuzkiego Rządu z wszystkimi swoimi Sasiadami, lecz musi także przekonać sprawców niepokoju, że nie mogą sobie już więcey podchlebiać za bezpieczeńnem się ucieczką za granice, ani bezkarnie prowadzić swoioy korespondencyi i układać buntowniczych planów.

Nad to przesadzono w publiczności wieść o niepokojach w Nancy. Skończyły się one na bitce między Officerami i mieszczanami, zba-

nieiakię powstały nieporządkł. Wysłuchano iuż aresztowanych osób, i rzecz poydzie takim Sądowym. Naczelný Wedz Departementu Meurtheskiego Jeneral Villetard przywrócił porządek roztropnością i dzielnością swoją.

Jedna gazeta Niemiecka zapewnia z Prywatnych listów, że we Francyi mają tylko pułki byđz uzupełnione, lecz wcale żadney mowy nie ma o wielkich przygotowaniach zbrojnych. Żle myślący mogą sobie tu i owdzie rozsiewać rozmaite pogłoski o rzeczy, której celem iest tylko utrzymanie wewnętrznego porządku.

W Berry powyżej Paryża spuszczoneo z warsztatu d. 20. Sierpnia w obecności Hrabiego d'Artois, bat parowy 130 stop długi, obeymujący 120 beczek ładunku. Ten bat otrzymał za dozwołeniem Królewica, iego imie Karol Filip, i przeznaczony iest do iazdy pocztowey między Paryżem i Montereau.

Rząd Francuzki wysła dwóch Deputowanych do Pethiona na wyspę St. Domingo ażeby ułożył się z nim stosownie do oświadczeń które przez swoich Ajentów w Paryżu uczynić rozkazał. Ci Deputowani popłyną na pokładzie małej eskadry, która weźmie z sobą także kilhaset żołnierzy.

Włochy.

Stosownie do wydanego w Rzymie pod dnem 25. Czerwca rozporządzenia przeciwko żebractwu, wydał Kardynał della Somaglia Jeneralny Wikary Jego Świętobliwosci w dniu 7. Sierpnia ogłoszenie; mocą którego zniesione dotychczasne prawo azylu (przytułku) w kościołach i poświęconych miejscach dla żebraków, a wykonawcom wydanego przeciwko żebractwu rozporządzenia dozwołono, aby przestępców, zachowując iednakże należne tym poświęconym miejscom uszanowanie, i nie przeszkadzając służbie Bożej, z kościołow nawet zabierali, albo na samym wychodzie chwytali. W pierwszych trzech dniach miesiąca Lipca umieszczono w Laterańskim szpitalu ubogich, (gdzie mogących ieszcze pracować zaganiają do robot użytecznych) 1375 żebraków, którzy do tad tylko próżniactwu poświęcali się.

Według zapewnienia iedney gazety Szwajcarskiej, donoszą listy z Włoch o przybyciu przeszłego Króla Hollenderskiego Ludwika Bonapartego do kąpieli w Laccia; gdzie bardzo skremnie żyje. Spodziewają się tam także i innych członków rodziny Bonapartego.

Prusy.

Z Królewskiego rozkazu tłumaczą teraz na Polski język, dla użytku W. Xięstwa Poz-

nańskiego, dawniejsze ustawy, iako to: powszechnę prawo krajowe z iego dodatkami, powszechną ustawę Sądową z dodatkami, tudzież rozporządzenie karne, depozytalne, i hypotekalne; toż samo ma byđz także i za zbierem ustaw przedsięwzięte, skoro tylko oyczyste (Pruskie) ustawy w tøy prowincyi ważność otrzymają; a ta niemiecko-polska edycja zbioru ustaw, ma także byđz użytą i dla okolic Pruskich i Ślązkich, w których ieszcze do tego czasu polski język iest w używaniu.

Dziennik Rządowy z Disseldorfu d. 3. Sierpnia, zawiera co następuje: „Inwalid uwolniony od służby, pułku grenadyerów Cesarza Franciszka nazwiskiem Krzyzstof Behrenfels z powodu, że zupełnie utracił prawe oko i słabo widzi na lewe, otrzymał stosownie do rozporządzenia Ministerium Policji z d. 24. z. m. trzechletnie jeneralne pozwolenie, grania na lyrze korbą obracancy w całym Państwie Pruskiem. Co niniejszym do powszechny podaje się wiadomości w Disseldorfie d. 18. Lipca 1816. (podpisano) Królewsko-Pruski Rząd pierwszego wydziału.“

Królestwo Polskie.

Gazeta Korrespondenta Warszawskiego z dnia 7. Września zawiera następujące urządzenie Namiestnika Królewskiego:

W Imieniu Najjaśniejszego

A l e x a n d r a I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego, etc. etc. etc.

Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

W rozwinięciu artykułów 83 i 84, ustawy Konstytucyney, na przełożenie Kommissyi Rządowcy Spraw Wewnętrznych i Policji, po wysłuchaniu zdań ogólnego Zgromadzenia Rady Stanu, postanowiliśmy i stanowimy następującą organizacją Władz administracyynych.

T Y T U Ł I.

O Kommissyi Wojewódzkiej i iey składzie.

Artykuł 1. Kommissyia Wojewódzka iest naczelną Władzą administracyyną w Woiewództwie. Ogniwem iey pośredniem są Urzędnicy umieszczeni w obwodach, a ostatniey Zwierzchności mieyskie i wieyskie. Wykonywa rezkazy wszystkich Kommissyy Rządowych.

Art. 2. Kommissyia Wojewódzka składa się:

- z Prezesa,
- z 5ciu Kommissarzy zasiadających,
- z Kommissarzow Delegowanych, wliczbie równey obwodom,
- z Sekretarza Jeneralnego.

Art. 3. Mieć będą dedanego Assessora prawnego, nie mniej potrzebną liczbę innych Assessorów, tudzież aplikantów, i kancelaryją.

TYTUŁ II.

O attrubucyach Kommissyi Wojewodzkiej i jej podziale.

Art. 4. Kommissya Wojewodzka za pośrednictwem podwładnych sobie urzędników podaje do wiadomości i przywodzi do skutku w obrębie Wojewodztwa prawa, urzędzenia szczególne, i rozkazy od Kommissyi Rządowych wychodzące.

Czuwa nad porządkiem wewnętrznym, bezpieczeństwem osobistym mieszkańców, całością własności publiczney i prywatney, oświeceniem publicznem, zgoła nad tem wszystkim, co w obrębie Wojewodztwa Narod i Rząd obchodzić może.

Art. 5. Kommissya Wojewodzka utrzymuje ciągle stosunki z sądami krajowemi, Ziemiakami i Grodzkimi. Znosi się z Kommandantem w Wojewodztwie dla porządnego przeprowadzania i umieszczania wojsk, tudzież zapobiegania wszelkim sporom i nadużyciom jakiby się między wojskowemi z cywilnemi wydarzyć mogły; w każdym przypadku takowych sporów lub nadużyciów czyni potrzebny wywód przez śledztwa. Doziera wszelkich urzędników i efficyalistów publicznych w obrębie Wojewodztwa swej Władzy podległych, i onych środkami prawem przepisanimi do ścisłego pełnienia obowiązków zagnę. — Rozpoznaie i rozstrzyga skargi i zażalenia. Przedstawia prośby i potrzeby mieszkańców Rządowi.

Art. 6. Kommissya Wojewodzka dzieli się na wydziały następujące:

1. Wydział wyznań Religijnych i Oświecenia narodowego.
2. Wydział administracyjny.
3. — wojskowy.
4. — skarbowy.
5. — policyjny.

Art. 7. Do wydziału wyznań Religijnych i Oświecenie narodowego należy.

- a) Dozor nad funduszami duchownemi i edukacyjnemi.
nad szkołami — konwiktami i pensjami obojczy płci,
nad bibliotekami składami naukowemi,
nad gmachami i domami czci Religijney i publicznemu oświeceniu poświęconemi,
nad wpływami do kasa szkolnych,
nad moralnością i regularnością pracy nauczycielów publicznych.
- b) Wizytowanie szkół.

- c) Popisy publiczne.
- d) Wolność wyznań.
- e) Wolność druku podług przepisów.

Art. 8. Do wydziału administracyjnego należy to wszystko, co się tycze:

- a) podziału Wojewodztwa;
- b) wszelkich Zgromadzeń politycznych,
- c) gospodarstwa krajowego,
- d) statystyki,
- e) wszelkiej własności publiczney w attrubucyach innych wydziałów nieobjęty,
- f) Instytutów publicznych,
- g) stowarzyszeń partykularnych,
- h) fabryk, rękodziół, kunsztów, kopalni, handlu, rzek, kanałów, dróg publicznych, zgoła wszelkiego rodzaju komuniakacyi.
- i) budownictwa,
- k) dozoru gmachów i wszelkich budowli, ku ozdobie i wygodzie publiczney dłużących,
- l) dozoru nad wykonaniem urzędzeń pocztowych,
- m) porządku akt ślubów, chrztów i pogrzebów, oraz tychże aktów rewizyi.

Art. 9. Do wydziału wojskowego należy to wszystko, co się tycze:

- a) opatrywania potrzeb wojska,
- b) zaciągów wojskowych,
- c) urzędzenia milicyi,
- d) składów żywności,
- e) urzędzenia przechodów wojsk,
- f) rozkwaterowania.

Art. 10. Do wydziału skarbowego należy:

- a) pobor i exekucya środkami prawem przepisanimi wszelkich podatków i wpływów publicznych,
- b) dozor nad kassami tychże poborów w obrębie Wojewodztwa znajdującemi się, i rewizya omych.
- c) dozor nad cłami, magazynami solnemi, tabaki, tytoniu i stępla.
- d) Administracyja dóbr i lasów narodowych w Wojewodztwie,
- e) rozpoznawanie prośb o allewiacye.

Art. 11. Do Wydziału Policyi należeć będzie:

- a) zapobieganie wypadkom szkodliwym, bezprawiom i zgorszeniu publicznemu.
- b) czuwanie nad spokojnością, porządkiem, ochędostwem i wygodą publiczną, nad nierozszerzeniem się szkodliwych nałogów, iako też nad całością i zabezpieczeniem praw własności i wolności osobistej.
- c) wydawanie paszportów i zaświadczeń.
- d) dozor nad Radą lekarską i urzędnictwem zdrowia,
- e) zapobieganie wszelkim zarazom,

- f) administracja szpitalów, więzień i domów poprawy,
- g) przestrzeganie jednostajności miar i wag,
- h) stanowanie taxy pierwszych potrzeb życia po miastach i miasteczkach,
- i) wzieranie w wexlarstwo i tańdeciarstwo,
- k) czuwanie nad iarnarkami i targami,
- l) zapobieganie żebractwa i próżniactwu.

Art. 12. Kancellaryja Kommissyi urządzo-
ną będzie podług powyższych podziałów.

T Y T U Ł. III.

O szczególnych obowiązkach Człon-
ków Kommissyi Woiewódzkich, i spo-
sobie ich mianowania.

Art. 13. Prezes jest naczelnikiem Kom-
missyi. Do niego samego należy:

- a) wykonywanie pod osobistą odpowiedzial-
nością wszelkich Rządowych rozkazów, za
pomocą Członków wydziałami zawiadują-
cych.
- b) kierunek wszelkiego rodzaju prac Kommis-
syi połączonych,
- c) urządzenie i dowór Kancellaryi,
- d) przestrzeganie porządku i regularności po-
siedzeń, sworności i pośpiechu w całej
służbie publicznej,
- e) pilnowanie osobiście (lub przez wybranych
na swoją odpowiedzialność urzędników) li-
cytacyi, które własności publicznej tyczą
się.
- f) utrzymywanie własną ręką listy sprawowa-
nia się członków dla przesyłania iey co-
rocznie respective każdej Kommissyi,
- g) obieżdżanie obwodów, w celu zapewnienia
się w miejscu o sprawowaniu się wszel-
kiego rodzaju i stopnia podwładnych urzę-
dników, i o dokładności całej administra-
cyi.
- h) Prezes przed wykonaniem rozkazów wyż-
szej Władzy nie może czynić żadnych
przełożeń, ani dozwalać, aby przez Kom-
missyą czynione były, pod najsurowszą
odpowiedzialnością za wszelkie opóźnienia
i zawód.

i) Prezes w przypadku choroby lub oddalenia
się mianuje na swoje miejsce zastępcę z
pomiędzy Członków zasiadających w Kom-
missyi.

Art. 14. Kommissarze zasiadający w Kom-
missyi zawiadują wydziałami, według niniey-
szego urzędzenia i zaleceń, które im właściwe
Kommissyie Rządowe na ręce Prezesa przesyła;
w wykonywaniu rozkazów Kommissyi Rządow-
ych są zupełnie podległomi Prezesowi, i po-
łeczenia iego w tym względzie pod osobistą od-
powiedzialnością dopełniać są winni. W wszel-

kich innego rodzaju przedmiotach pracują od-
dzielnie nad wystawieniem rzeczy do ich wy-
działu należących i od Prezesa poleconych;
wypracowane na posiedzeniach Kommissyi, ko-
leją liczby, lub nagleyszey potrzeby wnoszą i
wspólnie w komplecie stanowią.

Art. 15. Assessor prawny, za każdym od
Prezesa Kommissyi wezwaniem, obowiązany
jest dawać opinie z potrzebnemi objaśnieniami
we wszelkich zdarzeniach i materyach, gdzie
względ przyzwoity na prawa i formy prawne
zachowanym bydź winien, w przypadkach art.
5tym przewidzianych; gdzie między woysko-
wym a cywilnym zachodzą spory lub naduży-
cia, powinnością jest Assessora prawnego czy-
nić wraz z dodanym mu do pomocy inaym As-
sessorem wywoły słowne, i śledztwa do nale-
żnego wyjaśnienia rzeczy służyć mogące. Gdy
wezwanym zostanie na posiedzenie, aby był
przytomnym roztrząsaniu przedmiotów niniey-
szym artykułem objętych, ma tam głos dorad-
czy z wolnością podania do protokołu zdania
swego, celem uniknienia odpowiedzialności.

Art. 16. Sekretarz Jeneralny jest naczeln-
nikiem Kancellaryi; odpowiada za podległych
sobie Offycyalistów, doziera bezpieczeństwa i
porządku akt i dokładności w expedycyach; na
posiedzeniach Kommissyi ma głos doradczy.

Art. 17. O Kommissarzach Delegowanych
postanowiono jest niżej w tytule 5tym.

Art. 18. Assessorowie pełnią poruczone
sobie od Kommissyi obowiązki, czyli to przy-
samey Kommissyi, czyli też przy Kommissa-
rzach Delegowanych. Urzędowanie to jest bez-
płatne, i uważane będzie jako zasługa obywa-
telska.

Art. 19. Aplikantów powinnością będzie
pod dozorem Kommissyi Woiewódzkiej sposo-
bie się w Kancellaryi do służby publicznej.
Assessorowie Kommissyi wybierani zostaną z
aplikantów, łączących zdolność z przykładnem
sprawowaniem się.

Art. 20. Kandydatów na Prezesa, na
członka wydziału administracyjnego, na członka
wydziału policyi, tudzież na Kommissarzów
Delegowanych, podaje Namiestnikowi Kommis-
sya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Policyi,
na innych Członków szczególnemi wydziałami
zawiadujących, podają Kommissyie Rządowe,
każda respective wydziału, z którym znay-
duje się w wyraźnym stosunku.

Podanych Namiestnik w miarę udzieloney
władzy mianuje, lub do mianowania Królowi
przedstawia.

Art. 21. Sekretarza Jeneralnego i Ad-
junktów wydziałowych mianuje Kommissya Rząd-

dowa Spraw Wewnętrznych i Policji, Assessora prawnego Kommissya Sprawiedliwości, którzy podani będą do potwierdzenia Namiestnikowi. Budowniczych, inżynierów dróg, fizyków Woiewódzkich, chirurgów obwodowych, i akuszerki mianuje Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Policji.

Art. 22. Assessorów mianuje Kommissya Woiewódzka, a Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Policji potwierdza.

Art. 23. Aplikantów mianuje Kommissya Woiewódzka.

Art. 24. Kancellaryą Kommissyi Woiewódzkiej mianuje Prezes. Kancellaryą Administracyi obwodu mianuje Kommissarz Delegowany, a Sekretarza obwodu podaje do potwierdzenia Prezesowi.

Art. 25. Członki Kommissyi w artykule 20tym i 21wszym wymienione nie mogą być podane do mianowania, iak tylko z listy, którą Rady obywatelskie na mocy art. 137. ustawy konstytucyjney układać będą.

(*Dalszy ciąg nastąpi.*)

R o s s y a.

Urządzenia chłopów Estońskich.

(*Ciąg dalszy.*)

Księga II. Rozdziałów 3. §. 210. — 379. zawiera Ustawy policyjne dla Chłopów Estońskich.

Rozdział I. O Urzędach Policyjnych, §. 210 — 250. Ku pomocy Policji Ziemskiej, ustanawiają się trzy urzędy policyjne: 1. Policya gminna, w każdej gminie; 2. włościańska, w każdej włości; 3. sąd parafialny policyjny, w każdej parafii kościelnej, albo jeden na dwie parafie z sobą graniczące. Każda z nich doziera porządku i spokojności w zakreslonym sobie okręgu; czuwa nad regularnością pełnienia przez chłopów powinności względem państwa i gminy; wnosi zebrane podatki; ma dozór nad budowami gminy, kościołów, domów kościelnych i szkolnych, nad opłatą poborów i dopełnieniem powinności, wyznaczonych dla Pastorów, sług kościelnych i nauczycieli; magazynów wiejskich i kasa gminnych; czuwa nad utrzymaniem w dobrym stanie dróg i znaków granicznych; nad zataowaniem zarazy bydła, zachowaniem lasów od pożaru; dopilnuje, ażeby tygodniem przed sieybą owsa i tygodniem przed S. Wawrzyniecem, i natychmiast po zasiewie owsa, pola wszystkie były tak opatrzone, iżby bydłę szkody robić nie mogło; pilnuje, ażeby w gminie nie zoaydowali się ludzie bez paszportów, wło-

częgi i zbiegi; zmusza do opłaty i wypełnienia, żadnemu sporowi nieuległych, zapisów i obowiązków; naznacza opiekunów dla sierot bez rodzeństwa. Policyą gminną utrzymuje Starosta gminny, i podlega policji włościańskiej. Policya gminna może skazać na karę pieniężną do 4ch kilmatów żyta; kary cielesney może naznaczyć od jedney do 40tu pałek; i na dwudniowy arezt.

Policya włościańska przyymuje skargi i zażalenia na policyą gminną; wydać paszporty; na 4 dni mogą mieszkańcy oddalać się z gminy swej bez paszportu, po których upłynieniu uważają się i ogłaszają za zbiegów. Parobek nie może otrzymać paszportu bez świadectwa od gospodarza. Policya włościańska ma prawo usuwać, lub zawiesić od sprawowania obowiązków policyjnych Starostę, iego pomocnika, etc. Włościańska Policya porucza się dziedzicowi ziemi. W zdarzeniu, iczeliby przestąpiła granice swej władzy, skarga na nią idzie do policyjnego sądu parafialnego. Właściciel ziemi może sprawowanie policyi włościańskiej powierzyć swemu pełnomocnikowi. Ani sam właściciel ziemi, ani iego pełnomocnik, nie może odsyłać chłopów do Policji Ziemskiej bez wiedzy dwóch Starostów gminnych, albo iednego Starosty i iednego Setnika, albo wybornego. Ziemska policya może skazać chłopów na karę pieniężną do 3 kilmatów żyta; a na cielesną do 80 pałek po odzieniu, albo do 10ciu wiązek rozgami, każda wiązka po 10 uderzeń bez odzienia, i osadzić w areście na 4ry dni. Właściciel ziemi, sprawując władzę policyjną na swej ziemi, za iey nadużycie odpada na czas i wiecznie od tego urzędowania, przez wyrok tylko wyższego Sądu Ziemskiego, czyli Ober-Landgerichtu; w ciągu nawet samego śledzenia tych nadużyć, może być uchylonym od sprawowania władzy.

Sąd Policyjny parafialny przyymuje skargi na Policyą włościańską i gminną; w zdarzeniach, władzę swą przechodzących, donosi naczelnie zarządzającemu Gubernią, a winnych urzędników Policji gminney odsyła po ukaranie do Policji ziemskiej. Podlega naczelnie rządzącemu w Gubernii, od niego odbiera rozkazy. Skarga na Sąd Policyjny parafialny może być podana do głównie-rządzącego Gubernią, w 6 Niedzieli od nastania wyroku. W Sądzie tym przyduie okręgowy Hakenrichter, i zasiadają dwaj assessorowie, z grom parafian wybrani na konwencie parafialnym.

(*Dalszy ciąg nastąpi.*)